

Scénář k rozhlasové reportáži - ZŠ Na Beránku

"Jak je důležité mítí vzdělání"

/Vzpomínky Marty Neumajerové z Modřan/

1. vstup - Vašek

Moje babička Marta Neumajerová je taková strážkyně rodinné historie i historie Modřan, kde celý život žije.

Pamětnice: 1:04 - 2:01

Před tři čtvrtě stoletím jsem se narodila v Modřanech do rodiny Vošahlíků, která je tady, dá říct dvě stě, dvě stě padesát let na území, na katastru Modřan. No a dvě stě, dvě stě padesát let to už je teda nějaká doba, a tak to víš, že mně za těch mejh 75 let zaujalo podívat se i trochu dál, jak ta rodina vypadala tenkrát. Protože si myslím, a to je skutečnost, že člověk se rodí nejenom do rodiny, ale rodí se do společnosti, rodí se do kultury a to všechno ho nesmírně ovlivňuje a jestli ještě potom má možnost získat nějaké vzdělání, no tak samozřejmě se ty zájmy prohlubují.

2. vstup - Vašek

Můj pra,pradědeček František Vošahlík se narodil v roce 1868 na statku číslo popisné 49 v Modřanech - ty tehdy byly daleko za Prahou a těžko dostupné, protože ještě nebyl proražen Vyšehradský tunel. V roce 1891 se stal modřanským starostou a kromě jiných užitečných věcí založil první kroniku obce, kterou jsme s babičkou listovali.

Pamětnice: 3:22 - 3:56

On opravdu dal jaksi pokyn k tomu, že vznikla tzv. Modřanská kronika, a přímo v kronice je psáno: *V Modřanech na den sv. Václava, dědice země české, LP 1892, sepsal František Vošahlík, starosta obce.*

3. vstup - Adam (citace z modřanské kroniky)

Maje bedlivé zření k tomu, aby nynější i budoucí obyvatelé Modřan obeznámeni byli s událostmi vážícími se bezprostředně k osadě zdejší a její dávné minulosti, přítomnosti i budoucnosti naší rodné obce a drahé vlasti české.

4. vstup - Vašek

Na první kroniku Modřan navazují další díly a na internetu jsou k dohledání až do roku 2015. Je zajímavé sledovat, jak se příběhy jedné rodiny protínají s historií jedné obce a jak se míjejí v době komunistické totality.

Pamětnice: 25:13 - 25:50

Hlavně, co asi člověka vždycky bralo, ten statek se dostával do strašnejch..., to byla ruina z toho, protože takový to, kdy odváděli dobytek, kdy se všechno vyklízelo, že to přebraly státní statky. No hospodaření tam bylo hrozný. Stačí když se podívat na Modřany, já nevím, 60. let, močůvka tekla všude, před tím to byly vybílený statky, hospodářství jako vzkvétalo a najednou z toho byly ruiny, ruiny, ruiny...

5.vstup - Vašek

Devastace v době komunistické totality však nebyla jen materiální. Můj prastrýc musel například, místo na vojnu, na pět let k Pomocným technickým praporům - a to jen proto, že byl ze statku. Nechybělo moc a nevydržel ve svých 22 letech práci v dolech. Režim se ale dotkl vlastně každého.

Pamětnice: 26:06 - 26:22

Vodmalinka jsem bydlela na náměstí, ale těch adres, pořád to bylo jedno místo, ale byla to Masarykova, Stalinova, Hlavní, Komořanská... a furt jsme bydleli na jednom místě.

6. vstup - Vašek

Dneska bydlí babička i celá moje rodina Na Cimbále, na kopci nad Modřany, kde moji předkové obdělávali pole. A na místě bývalého rodinného statku je park před Modřanským biografem.